

26. szám.

Junius 27-én 1863.

Megjelenik minden szombatnapon egy íven sokféle képpel ellátva.

Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra jan.—jul. 3 frt., és három óra jan.—mart. 1 frt. 50 kr. — Előfizetheti minden póstahivatalnál és könyvárúsnál. —

Kiadó hivatal: Pest, egyetem-utca 4-ik szám.

XIII. kötet.

IGY IS BAJ, UGY IS BAJ.

Szegény ember dolga a kaszával bánni,
Ha tenyere törik, nem is szokták szánni.

Ha leborotválta a mezőt tisztára,
Várják jó ebédre, gazdag vacsorára.

De szegény magyarnak az most a panassza,
Hogy ki sem hajtott a fű, hogy learassa.

Rozsda megeheti vasát, nyelét a szű,
Szár az tenyér, torok, mező kopár aszú.

A szegény lengyelnek baja megfordítva:
Ő bezzeg a mezőn nagyot kanyaríthat.

Van ott mit kaszálni, de ha learatta,
A levágott mákféj sarjut hajt alatta.

Csorba a kaszája, a tenyere véres,
Alkonyodik is már, még se juthat bérhez.

Neki sok a dolga, semmi a magyarnak,
Denique vacsorát egyiknek sem adnak.

K—s M—n.

Valamint az 1861 és 1862-ki, úgy a folyó évi teljes számú példányokkal folyvást szolgálhatunk.

S A V A N Y Ū A S Z Ö L Ő.

(Variációk a Handabanda legeslegutolsó számából ezen téma fölött: miért hagy föl az ember a szerkesztéssel?)

Én bizony abba hagyom a Handabandát először is azért, mert el sem lehetett kezdeni.

Másodszor azért, mert már egészen elértem kitűzött célomat, az éleztlapok elnépszerűtlenségét.

Azután meg nagyon sajnálom már azokat a szegény írópajtásaimat, a kiken más takarmány hiányában, félév óta rágódnom kellett; most már pihenést adok nekik.

Továbbá, a mostani inséges világban ezzel is könnyíteni akarok a szegény fizető közönség terhein.

Azt sem titkolhatom, hogy Waffenbrudere vagyok a M. S. mostani szerkesztőségének, s tudhatják, a kik az Üstökös tavalyi 28-ik számát olvasták, hogy a Waffenbruderek együtt szokták magukat eltemettetni.

Átláttam, hogy ha az ember bizonyos körökre csinál **csak** élezetet, akkor senki sem praenumerál a lapjára; ha pedig az ember más körökre **is** próbálkozik, akkor még magára a szerkesztőre is praenumerálnak.

Az is bizonyos; hogy ez a világ nem érdekes én rám.

Köztünk mondva, jó szívemmel ellenkezett az is, hogy a Handabanda miatt annyi embert meg kellett ölnöm párbajban. Meguntam már a nagy mészárlást.

Es végül hadd legyen már egy kis öröme a Bolond Miskának és az Üstökösnek is; a hátramadt árváimat, előfizetőimet, további neveltetés végett rájuk hagyom.

(Mi pedig, hogy hátra ne maradjunk a nagylelkűségben; először is keserü könyeket hullatunk szerencsétlen bajtársunk ily gyászos öngyilkolása felett, másodszor pedig köszönetet szavazunk neki azon szívességeért, hogy utolsó számában az Üstököst úgy leszólta, hogy azt ugyan a Handabandának egy előfizetője sem fogja kárpótlásul választani, hanem mind átmege a Bolond Miskához, a kivel különben is a legbensőbb baráti viszonyban élünk s így szívünkben örülni fogunk ezen a szerencsésén.)

K—s M—n.)

E G Y M U S Z K A T Á B O R N O K , M I N T M A S A M Ó D .

A legújabb nyári divat erre a saisonra ezennel kiadatik.

1. §. Férfiak számára. Négyszegletű konfederatka többé nem viseltetik. Helyette sipka hordatik, jó erős ernyővel, hogy minden szemközt jövő kozáknak lehessen köszönni vele.

2. §. Kihajtott inggallér nyeszloboda. Ebben van valami szabadságra törekvés. Nyakkravaló sem viseltetik; az bizonyos esetekben alkalmatlan.

3. §. Czamarka szárnyai hegyesre levágásának, zsinór lebontassék és közczélókra beadassék. Gombok nem szükségesek. Mindenkinek a keblébe kell látni.

4. §. Pantallon csizmán kívül huzassék, csiz-

maszár levágassék, papucs hordoztassék, a miben erdőre szökni nem lehet.

5. §. Asszonyok számára. Francia divat elhagyassék. Minden rossz Párizsból származik. Magyar kalapok elhagyassanak. Bécsi divat számüzessék. Virágok ne viseltessenek, mert azok titkos virágnyelven szóló telegrafvonalt képezhetnek a kormány ellenőrzése nélkül.

6. §. A krinolin levettessék, miután azalatt sok löpor és revolver csempésztek be.

7. §. Arany karpereczek 3 perczentes statuspapirosokra konvertáltassanak; a kinek kell a kezére valami, adunk neki szebbet; ugy is olyan most Párisban is a divat.

8. §. Napernyőt viselni nyeszloboda. Az gá-

tolja a rendőrség ellenörködését. Annál kevésbé pedig fátyolt a kalapon, mely lehetővé teszi a titkolózást.

9. §. A ruháknak nem szabad nyakig érni. A hatóság mindent látni akar.

10. §. A színeket illetőleg: a fekete szín tilalmas, mert gyász, a veres, mert forradalom, a fehér, mert ártatlanságra hivatkozás, a zöld, mert a nagy hatalmakban vetett remény, a kék, mert állhatatosság, a sárga, mert boszúállás, a lilaszín, mert emlékezet színei; tarkát kell viselni! A tarkaságban is nagyon ügyelni kell az összeállításra. Fehér és veres kockák tilalmasok, mert azok Lengyelország színei, fehér veres és zöld még inkább, az olasz, és magyar kaczerködés; fehér veres és kék tiltatik:

Olcso szür.

Bajai vásárra vitte szüreit hajósi Nótári Szepe (isten adjon neki örök nyugalommal — bizony jámbor egy legény volt annak idején) hogy azokból pénzljen; aztán ő kigyelme feltette magában, hogy akár akad vevője, akár nem, de ő megmutatja hogy minden szürén jó pénzért tulád.

Alig üti föl sátorát legszélrül, ott a katona-kórház sarkán, midőn már vevője érkezett, ki — nem engedvén Szepe urnak a rakosgatáshoz és aggatáshoz időt — kényszeríté, hogy neki szüreit felmutogassa, mert hát igazán venni akar.

Szépe ur nem hallgatott rá, — mintha nem is hallaná.

— Mondom hogy szürt venni jöttem, — kiált haraggal a vevő — adjon elő azokból ni, szürdölmányok közül, no de szaporán, mert lemaradok a sógorom kocsijáról!

— Vári kend? kérdé dühösen Szepe ur.

— Menyköt vári, engem Köncző Daninak hínak, hanem hát idevele szaporán!

— Fuirigr taifl! na, itt is van keppenez!

Köncző Dani felölti a szürt, egyet fordul benne. s aztán kérdi hogy mi lesz érte?

— Vá? (mi?)

— Azt kérdem hogy mi az ára? ezt Köncző Dani ujjainak segedelmével értette meg a jámbor sovábbal.

— Éd péngé — nem ádsz ócsó.

— Jól van no, nem alkuszunk, csak hogy szabaduljak. A sógorom tán már el is hajtott.

Köncző Dani a pugellárisát húzta elő s keresgélte abban — Szepe meg ismét rakosgatott.

ez francia sympathia; ha pedig valaki mindenféle színnel cizfrázkodó ruhát vesz magára, például egy tarka schawlt, melyen sárga, zöld kék, veres, fehér, lila, fekete, keverve vannak; az gyanuba keveri magát, hogy Európa összes nemzeteire appellál s annál inkább büntetés alá esik. Ilyenformán az idénre egyedül engedélyezett szín az ugynevezett bolhaszín: mindenki ezt viselje.

Utólagos rendelet.

Utólagos értesülés és feljelentés nyomán kiderülvén, hogy a bolhaszín a kalmárok Izabella színnek nevezik s miután Spanyolország is küldött nótát Pétervárra, ezennel a bolhaszín viselése is tiltatik. Még a bolháknak is tiltatik.

Most egyszerre két vevő érkezett, kik annyira elfoglalták Szepe urat, hogy a feje szédült bele.

Sokáig nézte ezt Köncző Dani, végre odaszól Szepehez, megragadván annak nadrágzseb forma nyílásából kifittyegő nadrágszíját.

— No, ne várakoztasson, adjon már vissza abból a tizpöngősből . . . öt pöngő a szür ára, — jár vissza öt pöngő, — csak szaporán, mert a sógorom azóta tán el is ment.

Szepe késedelem nélkül kifizette az öt forintot, s így Köncző Dani pénzt is szürt is kapott.

Másnap „siralom napja“ következék Szepe uram fejére. Nem tudott feleségének beszámolni, miből szörnyü pufogás, sírás és jajgatás következett vala.

Egy új fenyegető ragály.

Egyik csapás a másikat éri!

Egyik veszélyhez még jól hozzá sem szoktunk, már a másik közelit fenyegető arczával.

Rettentő epidemia van kitörőben.

Olyan betegség, melynek még eddigelé orvosságát fel nem fedezték; legalább még bármely *doktor medicinae* sem birt senkit belőle kigyógyítani.

Már a Rókus-kórházban egy egész lakosztályt berendeztek az e ragály által meglepettek leendő szállásaul.

Egy ideig, míg műnevét ki nem találják e nyavalyának, úgy fogják nevezni e lakosztályt, hogy „adósok börtöne.“

Tartson minden ember kámfort a házánál!

Nem jó az embernek az ellenségeit mind agyonverni.

Hirnök és Donau Zeitung a közbeszorult atyafiságot addig csépelik két oldalról, míg az résztint elhull, résztint passiv ellentállással elszalad.

Ez a bohó kis lányka.

Ez a bohó kis leányka
Azt kívánja tőlem,
Hogy én régi viszonyaim
Neki elmeséljem.

Óh galambom! én még eddig
Senkit sem szerettem;
Kaptam ugyan esőket, de azt
Drágán megfizettem.

A Kübek-re.

Úgy ég a szívem, mint
A Kübek katlana,
A míg Promontornál
Széjjel nem pattana.

Hej fütő! tedd le azt
A szenes lapátot!
Elég már . . . különben
Én is explodálok.

K-l J-s.

Mert ha utoljára másodmagával marad, az ütlegek nagyon hamar kerülnek.

Mikor aztán csak ketten maradnak a csatatéren, azon veszik észre, hogy egymás fejét éri a cséphadaró, a mi nagyon kellemetlen. Utoljára Donau Zeitung is köszöni alásan a mulatságot és azt mondja az előfizetőinek, hogy utazzanak fel hozzá a pénzeikért, mert ő nem tudja hol laknak?

Kutya-összeírás.

185-ben rendelet bocsájtott ki, hogy községünkint minden kutya összeíratván azok jegyzéke a szolgabíróshoz benyujtassék.

A b-i előjárók is hozzá láttak a dicső munkához, s a kívánt időre be is nyújták illető helyre.

Hangzék pedig az összeírás eképen :

„Mester . . . . . 2 kutya.“

„Bíró . . . . . 4 „

„Jegyző . . . . 1 „

„Kántor . . . . 2 „

„Serege Péter 3 „

„Bognár János 2 „ stb.

Mindössze 784 élő kutya. Kelt B . . . n stb. —

Senki Pál m. k. bíró — Izé János m. k. jegyző —
előttünk : N. N. K. K. — S. S. — R. R. esküdtek.

(P. H.)

Veszedelemes fordítás.

B. városa néhány száz ezer forint kölcsönt készült felvenni a belga bankár-társulattól s e végett lenn járt az igazgató maga. Kérdezé az illetőktől, valjon a Helytartóság helybenhagyta-e az illető *rabatt*-levonást? s a felterjesztett kérvényben benne foglaltatik-e ez is? Felelték neki, hogy igenis, ott van. Kérte az illető okmányt lefordíttatni németre s utána küldetni. Megtették szives készséggel. A fordító azonban ott B.-án ugy vélekedvén, hogy *rabat* aligha fog egyéb lehetni, mint tollhibából elrontott **robot**, e felfogás szerint adá vissza német nyelven az illető fogalmazványt. — Képzeltetni annak a belga bankárnak az ijedelmét, a ki aztán ez okiratot olvasva, a maga *rabat*-jai helyett, megfelelő „*Frohn-dienst*“-et talált, a mit számára B. városa le fog szolgálni.

A szamorodni bor.

Tallérossy Zebulon egy átalag szamorodni borocskát küldött ki kedves barátjának Mindenváró Adámnak, ki fürdön volt Carlsbadban.

Ádám ur, mint a féle magyar ember, a ki szeret dicsekedni a borával, felhozatta azt a tabledhautehoz s traktálta vele a sógorokat.

Ott volt a L . . D . . ldi uralkodó herceg is, azzal is megkóstoltatta; annak is tetszett nagyon.

Mikor aztán Ádám ur hazajött s Zebulon ural találkoztott, eldicsekedett neki, minő furorét csinált a szamorodni bor in partibus valdefidelium; még a L . . D . . ldi uralkodó herceg is megkóstolta s azt mondta, hogy soha sem ivott olyan jó bort.

— Elhiszek neki aztat! mond Zebulon, végig simitva szakállát; — nem is az ű erszinyihez való az!

A „Hirnök ből.“

(Kifordította Sz. J.)

Nem ismételtük eléggé hogy mennyi idéetlen kinövései vannak annak az átkos 48-ik évnék. Ime az iparszabadság is ennek kores szülötte.

Megirtuk tavaly azon szomorú esetet hogy az a bizonyos *zsidó* a pesti nagyobb házakból többeket kivett hasznóbérbe; melyeket aztán egyes lakóknak hajmeresztő magas árért engedett át, mi végett egy leány a harmadik emeletből az utcára ugrott. — Most pedig még borzasztóbb példáját mondjuk el annak hogy mennyire káros — ezen hazánk ősi autonómiájával ellenkező — iparszabadság.

Ezelőtt pár évvel honunkba vetődött Bécsből egy három tagból álló „*Sängergesellschaft*“ két férfi t. i. és egy nő. Az alföldöni kóborlásukban kilesték

— nem a hattyuk haláldalát, hanem míg az egyik férfi az unok ümmögését, a másik a békák brekegését, addig Adeline kisasszony a trücskők kifejezhetetlen báju czirpelését sajátította el, és most ezt gyönyörű virtuozitással a legszivemelőbb harmoniában utánozzák. (Dejszen csak olyan harmonia lehet az mint a pesti meg bécsi lapok közt van. Szerk.)

Már most kérdjük — ezek Bécsbe menvén ott valamely Sängerkörbe produkálják magukat — nem világos sértése lesz-e a tulajdon jognak, vagy a czéhrendszernek? Szerintünk igen.

Ime itt van káros követezése annak, ha a népet saját fejével engedjük gongolkozni.

Járszalag uraim, járszalag!! De erről jövő számban.

Előleges jelentés.

Van szerencsém tudatni a nagyérdemű s röhgögni szerető közönséggel, hogy **utolsó** pesti vásártól kezdve a „Bandahanda“ szerkeztését én veszem át.

Szeretve tisztelt elődöm ez idő szerint már a mennyei birodalom fővárosába — gondolom Pekking — teszi át lakását, hol a magasb *pokrocitásból* ad tanórákat.

Egyébiránt a változással nem igen sokat fog veszteni a közönség; miután nekem is nem kis adag jutott a *darocizitásból*, nem annyi ugyan mint tisztelt elődömnek, de minden esetre elég arra, hogy a „Bandahandát“ mostani szellemében folytathassam.

A jelszóhoz, mit tiszt. elődöm választott, én is szorososan ragaszkodom, t. i. „Szolgálj az istennek úgy, hogy az ördög ur meg ne haragudjék.“

Minden tiz eredeti gorombaság után, mely valamely országosan tisztelt hazafira, vagy a nagy közönség érdekeit képviselő lapra *élez* alakban beküldetik; egyet megtarthat magának a beküldő.

Kucher Máthé
bérkocsis.

Ilyen per kell a magyarnak.

S. B. táblabíró urnak a birtokán keresztül vonuló vasut locomotivja *actus majoris potentiae* követte el; s most a táblabíró ur a királyi tábla előtt idéztette az egész vasut-társaságot, s pört indított ellene *minden ingó és ingatlan vagyonának elvesztése végett*. Majd meglátjuk, szolgáltatnak-e neki igazságot? Ez esetben X ur egy tollvonással birtokába helyeztetnék az egész vasutvonalnak minden indóhással vaggonnal, locomotivval és conductorral egyetemben.

Ilyen per való magyar embernek!

KAKAS MÁRTON EMLÉKLAPJAIBÓL.

„Saul“ mint legatus.

N. K—i deák D...on volt legatus a pünkösdi ünnepekre; mind amellet hogy jól elkészült a praedicationjára, jónak látta imádságos könyve mellett felvinni praedicationját. Elkezdte hatalmasan beszélni: midőn már közepére érne beszédének s ezt mondaná „Saul Saul miért kergetsz engemet“, egy hallgató bájos arczu hölgyre pillantott le, ki éppen akkor rá nézett, ugy elfeledé legatus uram beszéde fonalát, hogy ennél tovább „Saul Saul“ nem tudott menni, ezen szavakat még többször ismételte de csak az Amen jött szájára.

Hazafelé jövet legatus uram pakját restelé czipelni, mert csak per pedes apostolorum jöttek, tehát felszólítá sublegatusát, hogy hozná pakját, ki ellent mondott, erre a legatus megharagszik s megakarja verni de el nem érhetette mert jól futott, ki midőn a szaladásban már csaknem kimerült, nagy lihegve ezen szavakat kiáltja vissza: „Saul Saul mért kergetsz engemet.“

Fővárosi hírek.

— Előkelő körökben egy mulatságos párbajról beszélnek: báró R. valami tréféért kihitta egyik sportman barátját, s erősen esküdött, hogy az orrából levág egy darabot. A párbaj azzal végződött, hogy a kihívó orrát hasították végig. — A szerencsétlen B. Ede, kitől lapjaink is sok sikerült képet hoztak, midőn csónakjával felfordult a Dunán, még sokáig uszott a part felé s megmenekülhetett volna, ha nehéz ruhája nem gátolja. Fiatal neje kis lányával a parton volt s esdekelve kérte az ott bámuló hajósokat, hogy siessenek csónakjukkal férjét megmenteni. „Ja was zahlens“ mondanak rá. „Mindenemet!“ mond a kétségbeesett nő. — „Ejja, de mennyi az a minden?“ válaszoltak rá hidegen; s lelketlenül veszni hagyták a derék fiatal embert.

Borkorcsolyák.

= — Konventiót méretett a kasznár a béreseknek; egyszer felsohajt az öreg béres: Hej! kasznár uram, de nagyon is okosak már ezek a mi asszonyaink, többet tudnak már ezek mint maga a kánai menyegző. — Hogyan Mihály? — Csak ugy könyörgöm átosan hogy az csak a vizet változtatta borrá, de ezek az árpát is meg a buzát is borrá változtatják.

= Ez év tavaszán P. faluban is nagyon uralkodott a himlő; egyszer egy falubeli menyecske bár semmi baja sem volt, lefeküdt s feküdt egy hétig mintha halálos beteg volna, míg napa megunva a sok heverést rárivall: — Hát te mért nem kelsz fel, hisz semmi bajod! — Nincs ám de azt várom hogy himlős leszek.

= — Jaj édes anyám, de sokat beszél édes apám azzal az urral ki odabenn van. — Mit beszélnek, kis lányom? — Megmondanám de szégyenlem mert németül van, mondá a kis lány. (Ő t. i. ugy értette, hogy nem tudván németül, szégyelte a német szavakat ismételní rosz kiejtéssel. Szerk.)

⊙ Hires zsvány került a vármegye kezeire, de még hiresebb ügyvéd fogta védelme alá s addig forgatta a dolgot, míg utoljára is fel kellett menteni a törvénszéknek a vádlottat.

Féjet csóvál erre egy vén pandur s azt mondja:

— No, hogy a zsvány megszabadult, azt fel tudom fogni, de hogy a prókátorát hogy eresztették ki? azt sehogy sem értem.

⊙ — Ejnye komám, de nagy bolond kend, hogy még muzsikálni is taníttatja a fiát.

— Bizony pedig sokba kerül.

— Hát nem jobb volna, ha azt a pénzt összerakná s örökségbe hagyná neki, hiszen ha pénze lesz, mindig talál az embert, a ki muzsikáljon neki.

⊙ — Kocsis gazda; jöjjon, segítsen összehajtani ezt a plaidet; meleg van, az ülésbe akarom tenni.

— Ejnye, de csak derék egy darab jószág! De jó volna e nekem is.

— Ugyan már mire használná kend?

— Hát a mire az ur: — lovat takarni. . .

⊙ — Mit? sohse dicsekedjél nekem az apáddal; hogy az milyen vitéz katona volt? Köszönöm. Mingyárt az első csatában elesett. Ugy könnyű katonának lenni. De én végig kitartottam az egész hadjáratot s itt vagyok. Az aztán valami más!

⊙ Ez is köszöntő!

„Óh nagy férfiu, midőn halhatatlan érdemeidet eképen előszámlálva, tégedet mindnyájunk nevében felmagasztaltalak; — még korántsem hazudtam annyit és akkorákat, mint mennyit és mekkorákat te hazudtál össze egész életedben.“

Ama bizonyos csizmadia és fele- sege kérdései és feleletei.

Oraculum. Sokan mondják, hogy „éljen a haza!”
a kik azt szeretnék, hogy a haza éltesse őket.

— — Azt olvasom egy okos lapban, hogy X. X. hangterjedelme Y. Y. művésznőt *legalább háromszorta* felülmulja. Tehát föltéve, hogy Y. Y. művész két oktávát bír meg, akkor X. X. művész megbírhathat! Még orgonának is szép volna.

— — Kákay Aranyos a napokban találkozáván Kakas Mártonnal, azt mondá neki: „no megállj, az utolsó szám Handabandában kiadom rajtad a mérgeket kedvemre!” Vártuk aztán nagy szívdobogással, mitféle gonosztetteket fog nyilvánosságra hozni ellene? — Hát mit tett? — Azzal vádolta el a principálist, hogy „*rest, lusta és nem szeret dolgozni.*” Aztán hogy ne bizná el az ember magát, mikor még a halálra üldözött ellensége is végerőfeszítéssel két kézre fogva kardját *csak ilyen* vágást tud rajta ejteni. Bizony mi elég kevéset dolgozunk az igaz, csak úgy lopjuk a napot valamennyien.

— — A szárazságtól szenvedő gazdáknak, úgy hallik, hogy el fogja a kormány engedni az ideit adót. (Hát vajlon a szárazságtól szenvedő lapoknak a *hirlapbélyeget?*)

— — Jellemzi a mai napokat, hogy az oroszok és lengyelek által kiadott bankjegyek jósága fölött oly szempontból vitatkoznak a hírlapok, hogy melyik van *jobb és tartósabb papirosra* nyomatva? Arról, hogy melyiket váltják be valaha? szó sincs már ez árnyékvilágban.

— — No most már igazán benn vagyunk Chinában! S még csak meg sem lehet apprehendálni érte,

ha ezt ki merjük mondani. Az ideit divatismét előkerítette a *nankingot*: delnök *nanking* lebernyegben, delfik *nanking* inexpressiblekben járnak; ergo *nankingban* vagyunk, *Nanking* pedig Chinában van; ergo szerencsésen Chinába jutottunk.

— — (Ki az a Dalfi, a kimost úgy megtetszett a nemzeti színházban?) Azt mondják, hogy egy becsületes német, a ki grammatikából tanult magyarul; de én azt hiszem, hogy született magyar, a ki csak kérkedik nálunk azzal, hogy ő német, minthogy így jobban megnyerheti a közönség tetszését.

— — (Hogy lehet az, hogy a lengyelek olyan nagyon titokban tudják tartani a dolgaikat?) Hát az azért van, hogy ők pápisták, ha azt mondják a pápista embernek, „eredj le meg amoda, add ide ezt meg amazt, mert a proféta azt parancsolta,” hát az rögtön megy, ad és hisz, de ha kálvinistának mondanák, ez azt kérdené: „hol lakik az a proféta? kinek hiják? előbb látni akarom.”

— — Azt olvasom a Sürögönyben egy tudós értekezésben, hogy „vannak nedves felhők, a mik vizpárákból lesznek és vannak *száraz felhők*, melyek *más valamiből* lesznek.” Ezek bizonyosan abból a borgözből lesznek, a mik a tudósok fejébe mennek, mikor a felhők mineműséget magyarázzák.

Idő-jós.

Ha a béka brekeg — azt tartja a gazda —
— Esőt jelent.
El is férne; másképp lesz módunk a gazda.

Ha pedig a szamár kezdi a magas C-én
— Azt jelenti:
A tenoristákból szük termés az idén.

Ha a *medve* mormog — csipkedik a *polkák**)
Ugy kell neki.
Jobban kéne, mért nem veti le a *bundát*.

S ha a „Hirnök“-éknek minden szavok átok
Bizonyosra,
Bizonyosan, úgy lesz, nincs rendjén *szénájok*.

*) Kérem alásan ez sajtóhiba „bolhák“-nak tessék olvasni.

Melléklet: Előfizetési fölhívás a „Magyar Sajtó” 1863. év második felére.

Laptulajdonos és főmunkatárs: JÓKAI MÓR.
Ideiglenes felelős szerkesztő: DIENES LAJOS.

Lakása: Papnövelde utca 1. sz. II. emelet.

Nyomatott Landerer és Heckenastnál Pesten. 1863.

(Egyetem-utca 4-ik szám.)